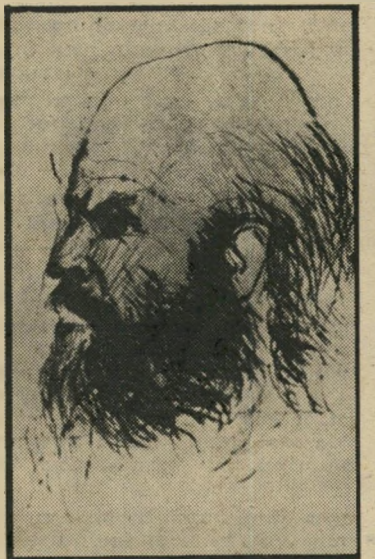

אמנות

ציור

אמן הפופ בירושלים

ראש ענק, קרח כמעט כולו, מגולח למישועי, מרכיב מישקפיים קטנים ומכרז ערים, בעל קומה בינונית, לבוש מכנסי "זלמן" קצרים ובלויים — כך התגלה בירושלים ג'ים דאין שהגיע בעילום שם, כשרק מזמינו יודעים עליו. האמן האמריקאי הידוע שהה בארץ כחודשיים, קיים סדריים קבוע ומדוקדק, ולא יצא מגבולות ירושלים. השכם בכל בוקר הגיע למרכז ברסטון, לשם הזמן לעשות סידרת הדפסים, ועבר ללא לאות עד שעות הצהריים. את שאר שעות היום הקדיש לשיא אר אהבותיו — עיסוק בספורט, שהיה עם אשתו וילדיו (רק שניים מתוך השלושה הגיעו לארץ), ופגישות עם בוגרי

פורטרט עצמי של דאין
למד להכיר את עצמו

מחיי יום יום, כמו חלוק-הרחצה המפורסם, מיברשות, מספרים ושאר כלי-עבודה — הוא מעניק להם את החלק האוטוביוגרפי שבו, ובזאת מתקרב לציירים היסוריאליסטיים האמיתיים. לדבריו, ציוריו הראשונים, שהיו תערוכת של אקספרסיוניזם וסוריאליזם גם יחד, לא איפשרו לו לבטא את עצמו כ"ראוי. גם מאוחר יותר, משהתפרסם, בתחילת שנות השישים, ורצה לצייר את דיוקן עצמו בצורה פיגורטיבית ופשוטה, פחד לעשות כך, פן ייחשב לאמן "רטרוגרד" במקום לאמן אוואנגארד, כפי ש"נחשב. לכן, בחר אז, ב-1963, בחלוק ש"הופיע בניו-יורק טיימס, גזר אותו מה"עיתון, וצייר לפיו את האוטוביוגרפיה של עצמו, כפי שהוא מכנה אותה. הוא בחר בחלוק כסימבול לעצמו, כתחליף ל"אוטופורטרט שחפץ לעשות. ציוריו הענק של החלוק בכל הצבעים האפשריים, ו"שגם כעת בירושלים עשה הדפס ממנו, הפכו אחת היצירות המפורסמות שלו. בגלל הנוסף האישי שהוא העניק לו, החמי"מות הנרמזות ממנו לזה שעתיד ללבוש. והעיקר — הדמות שהיתה צריכה ללבוש — אן חסרה... שייך ללונדון. באותה תקופה, הכיר ג'ים והעריך את רוברט ראושנברג ו"ג'ספר ג'ונס, אמני הפופ והמופשט, אך ליום, הוא מעריך ומתחשב באמנים אחרים — ווילס דה'קונינג, למשל. התקופה שבה השתתף עם קלאס אולדנבורג, לור"קאס סאמאראס, ג'ורג' סיגל ואלאן קאפ"רוב בכל סוגי ה"הפנינג" שהיו אז, הפכה אותו מהר מאד אחד מאמני הפופ הנודעים, והביאה לו את פייסומו, שממנו הוא בורח כיום.

בשנת 1963, הרגיש ג'ים צורך לנסוע ללונדון, הנה, בהגיעו, חש כאילו זה המקום שאליו הוא שייך, כאן נעשה ידירי"תי יותר, דבר שהוא מודה שאינו טיפוסי לו, ועשה דברים בתחום התיאטרון (ע"צ ציב), והקולנוע (צייר ציורים עבור ה"שחקן שהופיע בדמות צייר בסרט איטל"קי של אליו פטרי). מכל התקופה ההיא, הוא זוכר רק את השפעתה הברוכה עליו, בכך שלמד להבין יותר טוב את עצמו. בביקורו בירושלים, בקיץ '79, למד ג'ים דאין לאהוב את הארץ, ולהכיר את

ג'ים דאין
מתכחש לדימוי

דוח המבעיות המטריות אמנים צעירים ישראליים, המסיימים את לימודיהם, וגי"צבים לפני שוקת שבורה. הסיבה — חוסר אפשרות להגיע לסטודיו, ולאפשרות נאותה ליצור ולהתפתח. הוא עצמו נפגש עם כמה מתצירים הללו. ג'ים החליט גם לתרום מנסיונו כמורה, ולבוא ללמד כאן בבצלאל בשנה הבאה, לפקד זמן קצר. הוא חושב לנסות ולהזניח דברים ולגרום לכך שהגורמים המתאימים יקציבו בניינים נטושים או שאינם בשי"מוש, עבור האמנים הצעירים.

האקדמיה בצלאל, שאת בעיותיהם החמורות ניסה לפתור, בעזרת כוחה-השפעה של שמו ויוקרתו.

מה שבולט ביותר בפניו, הם זוג עיניו החוקרות החודרות. ניכר בו שהוא טיפוס מסוגר, מופנם וביישן. תשובותיו קצרות, ענייניות, כשהוא חוזר כאילו לתוך ה"קונכייה שבה הוא מתגורר, במהירות ה"אפשרית. הוא נמצא כל הזמן במין קדחת, ממהר להספיק לעשות דברים לפני ש"היה מאוחר מדי... כנראה הושפע חזק מאד מהעיר ירושלים, האמנים שלה, ה"אווירה המיוחדת, שכמה אין בשום מקום בעולם. הוא מספר שהוא עתיד לחזור אליה בשנה הבאה, ואז ללמד בבצלאל כחודש, ולעשות עוד למען האמנים ה"צירים בארץ.

בבית-המלאכה של מרכז ברסטון, מצא את מה שלא מצא בבית-ההוצאה-לאור ה"ידועים ביותר בעולם — את השקט וה"פרטיות. לעומת כל בתי-ההוצאה הגדולים בניו-יורק, פאריס ולונדון, שם לא היה יכול להתרכז בעבודה כפי שהוא אהב, הרי בירושלים, בבית-ההוצאה הקטן וה"אינטימי, שבו לא הסתובבו סביבו אנשים כה רבים, יצר סידרת תחרוטים וליטוגר"פיות שבהם גם דיוקנה של אנה טיכו, ה"צייירת הישישה, שאותה הוא מאד מח"בב. לאנה טיכו הקדיש גם את ציור דיו"קנה של אשתו ננסי, שבראשו כתב בע"ב"רית "ננסי בירושלים", וכמוכן את דיוקן עצמו, והפעם — מגולח, ללא הזקן.

ראייה פנימית. למרות שאת פיר"סומו הגדול קנה לו בראשית שנות השי"שים, ונחשב עד היום לאמן פופ מוכר, בשיח עימו הוא מתכחש לדימוי זה. לשאלה כיצד הוא מסביר את השינוי ש"חל בעבודתו, שנראה בעת השינוי לפני חודשים אחדים בגלריה Pace הניו-יור"קית, הוא עונה: "אין אני רואה בכך שום שינוי, אלא התקדמות הדרגתית ו"משמעות מעצם מהותה של יצירת. ה"את היא, שבניגוד לכל אמני הפופ, ש"ראיית הדברים שלהם היא כלפי חוץ, הרי ראיית הדברים שלי היא פנימית", ובכך, למרות שהוא מתרכז בציור, אובייקטים

מועדון חברים סגור לתרבות וחברה

אל דין יפו

הכלנה'ס קלאב

מקבל מועמדים חדשים

מתקבלים מועמדים בעלי כישורים מתאימים
לאחר ראיון עם ועדת קבלה.

המועדון פתוח יום יום עם תזמורת ואומן ומידי
שבוע מתקיימים בו פעילויות חברתיות, ביזוריות
ותרבותיות מגוונות.

אין במודעה זו התחייבות מצד המועדון לקבל מועמד כל
שהוא. וועדת הקבלה שומרת לעצמה את הזכות לא לקבל
מועמד מבלי לפרט את הסיבה.
בכל מיקרה הסודיות מוחלטת.

פרטים והרשמה — בין השעות 10 בכיכר ל-10 בלילה.
טלפונים: 244675, 826766, תל-אביב.

החל מיום שישי 12.10.79

יהיו מספרי הטלפון של מערכת

הטלפון הזה

232262/3/4

געזונט

גינסתל-אביבי מדליק
דיזנגוף 247 טלפון 450838

בעיות ולבטים

בחיי המין

מאת

ח"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
טלפון 227117, 227118